

og danner saaledes en hensigtsmæssig Overgang fra tørt Foder til Græsning.

Ligeledes kan man i en feed Rugstub ved Hjælp af Sommerrübsen (ikke Sommerrapsen, der voxer for langsomt) forskaffe sig et billigt Esteraarsgrønfoder, der med Begjærlighed ædes af Hornqvæget, men derimod forsmaaes af Hesten.

At forhindre Kartoflerne fra at spire.

(Af Dr. Artus; efter Jahrbuch für oekonomische Chemie und verwandte Fächer).

I et af mig udgivet Tidsskrift 11te Bind 3 Hefte p. 23—27 har jeg alt meddeelt mine Erfaringer angaaende Opbevaringen af Kartoflerne, saavel som overhovedet af Kjøffenværterne; jeg har paa de angivne Steder godtgjort, at naar man bedækker Opbevaringsstederne for Kartofler og i det Hele taget for Grønsager med et Lag af $1\frac{1}{2}$ —2 Tommer tykt grovt pulveriseret Træful*) og udbreder Kartoflerne og Grønsagerne

*) Dette Middel har jeg alt i 6 Aar anvendt; jeg blev paa følgende Maade opmærksom derpaa: da jeg nemlig lod nogle Kartofler og Grønsager fordele i to Kjeldere, af hvilke der i den ene laae en Deel Kul, bemærkede jeg, at Vegetabilierne netop i den Kjelder, hvori der samtidig var Kul, ikke alene holdt sig godt; men ogsaa holdt sig smagfulde. Ogsaa lade Kullene sig endnu anvende til at forbedre Grønsager, selv saadanne, der ere blevne noget bedærvede, naar man under Rogningen tilsætter noget velrenset Kul (den vedhængende Afse vilde ellers meddele Grønsagerne en ubehagelig lageagtig Smag) og efter nogen Tids Fortløb igjen borttager dem, hvorved man ligesom ved Afstjening af Damskarper berøver dem deres ubehagelige Smag. Paa samme Maade har jeg i en varm Sommer med overordentlig megen Nytte anvendt Kullene, for i lang Tid at vedligeholde

derpaa og hver Sde Dag brænder noget Svovl paa hine Steder, blive de godt conserverede, og Kartoflerne navnlig forhindrede fra at raadne, ligesom der heller ikke udbreder sig en videre Smitte fra de syge til de sunde; ved gjentagne Gange at prøve disse mine Forsøg, opnaaede jeg ei alene altid det samme Resultat, men fandt ogsaa, at naar 1) Kartofler, der allerede vare begyndte at spire, vare bragte ned i en saadan Kjelder, blev den videre Spiren og Boren afbrudt, og at 2) Kartofler og Grønsager overhovedet bleve beskyttede mod at spire.

For at opnaae denne Hensigt maa man iagttage, at navnlig de Kartofler, som skulle oplægges til Spisekartofler for Foraaret, blive gjemte i en særegen Kjelder og stillet fra dem, som om Foraaret skulle bruges til Læggekartofler, og at man hver Sde Dag brænder et Stykke Svovl i den Kjelder eller det Lukas, i hvilket Kartoflerne blive gjemte.

Denne Gjenstand fortjener saameget mere, at man paa den henvender sin Opmærksomhed, som der, efter Prof. Otto, ved Kartoflernes Spiren i Kjelderen opstaaer Solanin, et Stof, der virker høist skadeligt paa Organismen; men ogsaa med Hensyn til Kartoflernes Anvendelse til Brændeviinsfabricationen, da nemlig Amy-

Smørrets gode Smag, ligesom jeg ogsaa har iagttaget, at syltede Frugter af enhver Art have holdt sig meget godt paa et Sted, hvor der tillige befandt sig Kul. At anvende Kul som et Præservativ vil saameget snarere finde Indgang, da det er til at faae i enhver Huusholdning, og Kullene, efter at være anvendte paa denne Maade, endnu frembyde et meget værdifuldt og Vegetationen understøttende Middel.

lumholdigheden, naar de spire, forsvinder i Forhold til den Intensitet, hvormed de vore, hvorved der jo maa fremkomme et Tab af Brændevinen, efter som den Mængde Sukker, der skal frembringes, er betinget af Mængden af Amylumet, og Qvantiteten af Brændevinen atter som bekjendt afhænger af det Første.

Til disse mine Forslag tillader jeg mig endnu at tilføie, at naar Kartoslerne ere meget inficerte, maa det gamle Kullag hver 4de Uge erstattes af et nyt, hvilket saameget lettere lader sig udføre, som jeg forhen alt har antydet, at herved Intet gaaer tabt, da de i ovenanførte Diemed grovt knuste og allerede anvendte Kul let lade sig anvende i Forhold til deres Værdi, og det saameget mere som Kullene høre til de Legemer, der ei let tilintetgjøres, og saaledes udstrække deres Virkning paa et længere Tidsrum.

Foruden dette Middel har man ogsaa anbefalet Chloralkali samt Træasse; fremdeles at blande Træulstof med Sand, Opbevaring i en luftig Kjelder, samt ogsaa i tættere tillukkede Rum etc. Men fremfor Alt maae vi henvise til Anvendelsen af Kul, da alle hermed anstillede Forsøg have vist sig som meget heldige, hvorhos bør iagttages, at Kartoslerne bringes ind i en mere tør Tilstand og gjemmes i en luftig Kjelder.
